

امیدها و تردیدهای پژوهشگران به «رویکرد کیفی» در فرایند پژوهش

■ دکتر بیزان منصوریان^۱

عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم تهران

- پژوهشگران در مطالعات خود ناگزین
- از تصمیم‌گیری‌های متعدد در مراحل مختلف تحقیق هستند.
- هایی از این تصمیم‌ها
- تابعی از عوامل مختلفی است که از آن میان می‌توان به هدف‌ها و پرسش‌های پژوهش، جامعه موردمطالعه، محدوده و محدودیت‌های تحقیق و امكانات موجود اشاره کرد

چکیده
این مقاله ضمن مروری بر تعریف «رویکرد کیفی» در مطالعات علوم اجتماعی و رفتاری، به تبیین فرصت‌ها و چالش‌هایی می‌پردازد که محققان با اتخاذ این رویکرد با آنها مواجه می‌شوند. مطالب ارائه شده با ترتیب زمانی در سه مرحله آغاز، اجرا و اتمام تحقیق موربدیت قرارگرفته‌اند. امتیازهای اصلی رویکرد کیفی در آغاز و طی اجرای پژوهش عبارتند از: امکان بررسی عمیق و همه‌جانبه پدیده موردمطالعه؛ امکان پرداختن به موضوعات نوین که اطلاعات کافی در موردشان وجود ندارد؛ پاسخ‌گویی به پرسش‌هایی که با رویکرد کیفی پاسخ‌گویی به آنها میسر نیست؛ اجرای تحقیق در محیط واقعی؛ انعطاف‌پذیری روش پژوهش؛ نقش فعل پژوهشگر در فرایند تحقیق؛ وجود منابع مختلف برای گردآوری داده‌ها. ممچنین، ارائه تصویری دقیق و در عین حال کلی از پدیده موردمطالعه، زمینه‌سازی تدوین نظریه‌های تازه، و امید به استمرار تحقیق در آینده از امتیازهای دیگر این رویکردند که در پایان پژوهش مشخص می‌شوند. در عین حال، چالش‌های پژوهش کیفی عبارتند از: تردید در تناسب رویکرد کیفی با موضوع موردمطالعه؛ دشواری در تدوین جزئیات طرح پژوهش؛ نگرانی از طولانی بودن و عدم امکان پیش‌بینی زمان لازم برای اجرای پروژه؛ دشواری در گردآوری و تحلیل داده‌ها؛ مفهوم‌یابی در داده‌ها؛ و خطر سوگیری پژوهشگر در تحلیل داده‌ها. علاوه‌بر این، تردید در تعمیم‌پذیری یافته‌ها، نگرانی از میزان اعتمادپذیری و باورپذیری نتایج، و دشواری در توجیه وثوق یافته‌ها از دیگر دشواری‌های پژوهشگران در مطالعات کیفی است. در پایان، مقاله حاضر ضمن مقایسه موارد فوق نشان می‌دهد فرستاده‌ای که به‌واسطه رویکرد کیفی در اختیار پژوهشگران قرارمی‌گیرد، به مرتب بیش از تردیدهای و چالش‌هایی است که ممکن است برای آنان ایجاد کند.

کلیدواژه: روش تحقیق، پژوهش‌های کیفی، روانی و پایابی و باورپذیری یافته‌ها.

بنابراین، تصمیم درباره «رویکرد» تمام اجزا و مراحل بعدی را تحت تأثیر قرارمی‌دهد.

بر این اساس، در مقاله حاضر کوشش می‌شود با توجه به ویژگی‌های رویکرد کیفی مسائلی که پژوهشگران با گریش این رویکرد با آن مواجه می‌شوند، موردمطالعه قرارگیرد. این مسائل در سه مرحله مورد ارزیابی مطرح شده‌اند که عبارتند از: امیدها و تردیدها در آغاز؛ فرازها و نشیب‌ها در جین اجرای؛ و سرانجام دستاوردها و چالش‌ها در پایان پژوهش. اما قبل از پرداختن به این موضوع لازم است با مروری بر تعریف «رویکرد کیفی» ویژگی‌های آن تبیین شود.

ویژگی‌های رویکرد کیفی در پژوهش
در اغلب کتاب‌های روش تحقیق، تعریف رویکرد کیفی از مقایسه آن با تحقیق کیمی و تشریح تفاوت‌های بین این دو ارائه می‌شود. در واقع، بهنوعی تعریف رویکرد کیفی بیش از آنکه مبتنی بر ویژگی‌های خودش باشد، مبتنی بر تفاوت‌های آن با روش‌های مرسوم تحقیق کمی است. مثلاً، محمدی به‌نقل از پایین (۲۰۰۵ ص ۱۷۵) در این زمینه می‌نویسد: «روش تحقیق کیفی تلاشی است جهت توصیف غیرکمی از موقعیت‌ها، حواستان و گروه‌های کوچک اجتماعی، با توجه

مقدمه

پژوهشگران در مطالعات خود ناگزین از تصمیم‌گیری‌های متعدد در مراحل مختلف تحقیق هستند. هریک از این تصمیم‌ها تابعی از عوامل مختلفی است که از آن میان می‌توان به هدف‌ها و پرسش‌های پژوهش، جامعه موردمطالعه، محدوده و محدودیت‌های تحقیق^۳ و امکانات موجود اشاره کرد. در میان تمام تصمیم‌هایی که پژوهشگر اتخاذ می‌کند، انتخاب «رویکرد پژوهش»^۴ اهمیت ویژه‌ای دارد. در این مقاله منظور از «رویکرد» نگاه کلان و موضع کلی پژوهشگر نسبت به کلیت موضوع موردمطالعه است. مثلاً برای بررسی موضوعی واحد در علوم اجتماعی و علوم رفتاری پژوهشگران ممکن است رویکرد «کیمی»^۵ یا «کیفی»^۶ را برگزینند. رویکرد کمی که عمومیت بیشتری دارد، بیشتر جزئی و قیاسی^۷، و در مقابل، رویکرد کیفی کل‌نگر و استقرایی^۸ است. بهیان دیگر، در پژوهش‌های کمی معمولاً فقط یک یا چند متغیر مشخص بررسی می‌شود و داده‌های گردآوری شده در قیاس با نظریه‌های قبلی تحلیل می‌شوند. اما در رویکرد کیفی کلیت پدیده موردمطالعه و بافتی^۹ که آن را احاطه کرده است، اهمیت بیشتری دارد و داده‌های گردآوری شده به جای آنکه با نظریه‌های قبلی مقایسه شوند، به صورت استقرایی مورد تفسیر پژوهشگر قرارمی‌گیرند.

در رویکرد کیفی توجه به کلیت پدیده مورد مطالعه و توجه به باقتی که در آن پدیده رخ می‌دهد، اهمیت بسزایی دارد

**برخلاف پژوهش‌های
کمی که از ابتداء
متغیرهای خاصی را
مدانظر قرار می‌دهند، در
رویکرد کیفی متغیرها
در خلال پژوهش
به تدریج شناسایی
شده و رابطه میان
آنها و ویژگی‌های شان
توصیف می‌شود**

۱. برخلاف پژوهش‌های کمی که از ابتداء متغیرهای خاصی را مدانظر قرار می‌دهند، در رویکرد کیفی متغیرها در خلال پژوهش به تدریج شناسایی شده و رابطه میان آنها و ویژگی‌های شان توصیف می‌شود؛
۲. پژوهشگر نقش مستقیمی در گردآوری و تحلیل داده‌ها دارد و طی تعاملی طولانی و مستمر با جامعه مورد مطالعه به شناختی عمیق از ویژگی‌های آن و ابعاد پدیده موردنبررسی دست می‌یابد؛
۳. یافته‌های حاصل از پژوهش‌های کیفی معمولاً قابل تعمیم به محیط‌های خارج از بافت مطالعه نیست؛
۴. در ارزیابی پژوهش‌های کیفی، به جای استفاده از مفاهیم مرسوم در مطالعات کمی، مثل «روایی و پایایی»، از مفاهیم دیگری مثل «اعتمادپذیری و باورپذیری» استفاده می‌شود.

زمینه‌های کاربرد رویکرد کیفی

رویکرد کیفی در حوزه‌های گوناگون علوم انسانی، علوم اجتماعی و رفتاری کاربرد دارد. به طور کلی، در همه رشته‌هایی که به نوعی با روابط اجتماعی انسان‌ها سروکار دارند، می‌توان از این رویکرد استفاده کرد. از این‌رو، گستره رویکرد کیفی رشته‌هایی مثل مدیریت، بازاریابی، روان‌شناسی، علوم تربیتی، جامعه‌شناسی، مردم‌شناسی، مطالعات فرهنگی، پرستاری، کتابداری و اطلاع‌رسانی، علوم ارتباطات، تاریخ، علوم سیاسی و حوزه‌های مشابه را دربرمی‌گیرد.

به جزئیات، و همچنین سعی برای ارائه تعبیر و تفسیر معانی که انسان‌ها در موقعیت‌های طبیعی و عادی به زندگی خود و حوادث می‌باشند. و بر این فرض استوار است که کنش مقابله اجتماعی کلیتی درهم‌تبيده از روابطی را تشکیل می‌دهد که به‌وسیله استقراء قابل درک است» (محمدی، ۱۳۸۷ ص ۱۶).

استراس و کوربین نیز بر وجه متمایز‌کننده این نوع پژوهش‌ها از روش‌های کمی تأکید دارند و معتقدند که «منظور ما از تحقیق کیفی عبارت است از هر نوع تحقیقی که یافته‌هایی را به دست می‌دهد که با شیوه‌هایی غیر از روش‌های آماری یا هرگونه کمی کردن کسب شده‌اند» (استراس و کوربین، ۱۳۸۷، ص ۱۷).

همچنین، حریری نیز با تأکید بر اینکه یافته‌های پژوهش‌های کیفی جنبه تفسیری دارند و از روش‌های کمی به دست نمی‌آید، معتقد است که «اینگونه پژوهش می‌تواند مطالعه درمورد زندگی افراد، تجارب زندگی، رفتارها، هیجانات و احساسات آنها و همچنین عملکردهای سازمانی، تحرکات اجتماعی، پدیده‌های فرهنگی و تعاملات میان افراد را شامل شود. بخشی از داده‌ها مانند تعداد افراد و اطلاعات جمعیت‌شناسنامه مربوط به آنها، ممکن است به صورت کمی مطرح شود، ولی بخش عمده تحلیل‌ها جنبه تفسیری دارند» (حریری، ۱۳۸۵، ص ۱).

با مرور منابع مختلف فارسی (مثل: محمدی، ۱۳۸۷؛ استراس و کوربین، ۱۳۸۷؛ فلیک، ۱۳۸۷؛ سفیری، ۱۳۸۵؛ حریری، ۱۳۸۴ و منصوریان، ۱۳۸۶؛ و منابع انگلیسی (مثل: گورمن و کلایتون، ۲۰۰۵؛ گلیزر، ۱۹۹۸، استراس و کوربین، ۱۹۹۸؛ گلیزر و استراس، ۲۰۰۶؛ منصوریان، ۱۹۶۷؛ منصوریان، ۲۰۰۶؛ ۲۰۰۸) در یک دسته‌بندی کلی، این مقاله به ۱۴ ویژگی اصلی رویکرد کیفی اشاره می‌کند. این ویژگی‌ها عار্�تند از:

۱. با کمک رویکرد کیفی، محققان در جستجوی کشف باورهای نگرش‌ها، مفاهیم و معانی هستند که افراد مطالعه درخصوص پدیده‌ای مشخص در یک بافت اجتماعی^۱ معین برای خودشان می‌سازند؛

۲. در رویکرد کیفی پژوهشگر در محیط واقعی^۲ به بررسی پدیده‌های اجتماعی می‌پردازد، بدون آنکه تغییری در آن محیط اعمال کند؛

۳. پرسش‌های پژوهش‌های کیفی بیش از آنکه با «قدرت» و «جهاندازه» شروع شوند؛ با «چرا» و «چگونه» آغاز می‌شوند؛

۴. داده‌های گردآوری شده و یافته‌های حاصل از پژوهش بیش از آنکه در قالب اعداد و ارقام باشند، به‌شکل توصیف‌های افراد مطالعه از پدیده موردنبررسی یا براساس مشاهده مستقیم و تفسیر محقق از آن پدیده ارائه می‌شوند؛

۵. با استفاده از رویکرد کیفی، پژوهشگر در فرایند تحلیل روشی استقرایی و اکتشافی دارد. او بیش از آنکه بخواهد داده‌های بدست آمده را با مبانی فلسفی و چارچوب‌های نظری^۳ ارزیش تعیین شده تفسیر کند، ذهن خود را برای رسیدن به معانی و مفاهیم تازه باز می‌گذارد؛ ع در این پژوهش‌ها به جای آزمون فرضیه^۴، در ابتداء فقط پرسش‌های پژوهش مطرح است و درنهایت گاهی فرضیه‌هایی تولید^۵ می‌شوند که در آینده می‌توانند مبنای پژوهش‌های بعدی کیفی یا کمی قرار گیرند؛

۶. همزمان با گردآوری داده‌ها تحلیل نیز آغاز می‌شود و این فرایند تا زمانی ادامه می‌یابد که پژوهشگر به « نقطه اشباع»^۶ برسد. منظور

قابل ذکر است.

در آغاز تحقیق، ممکن است پژوهشگر با این تردید مواجه شود که آیا تناسبی بین پدیده مورد مطالعه و رویکرد کیفی وجود دارد. بهبیان دیگر آیا انتخاب این رویکرد می‌تواند پاسخ‌گوی پرسش‌های پژوهش او باشد و هدف او را تأمین کند. برای گذر از این مرحله، می‌توان با مرور دوباره اهداف و پرسش‌های پژوهش، مؤلفه‌های اصلی موردنظر را شناسایی کرد. اگر این مؤلفه‌ها بیشتر مفهومی‌اند و برسی آنها نیاز به ترسیم فرایندی تعاملی میان اجزای مختلف پژوهش دارد، آنگاه می‌توان از تناسب رویکرد کیفی با پژوهش مذکور اطمینان بیشتری داشت. مثلاً، اگر پژوهشگری در صدد ترسیم تعریفی از مفهوم «خوشبختی» و عوامل مؤثر در ایجاد آن نزد گروه معینی است، می‌تواند با اطمینان از تناسب این موضوع با رویکرد کیفی، پژوهش خود را آغاز کند. زیرا احساس خوشبخت بودن یا نبودن، احساسی درونی و فردی است و بیش از آنکه عینیت خارجی داشته باشد، مبتنی بر ذهنیت افراد است. از این‌رو، تعریف افراد از آن متفاوت است و عوامل مؤثر بر آن فراوانند که می‌توان آنها را در یک پژوهش کیفی شناسایی کرد و مورداً زیبایی قرارداد.

تردید دیگری که در آغاز پژوهش‌های کیفی وجود دارد، عدم قطعیت پژوهشگر از زمان موردنیاز برای اجرای پژوهش است. فرایند پژوهش با رویکرد کیفی کاملاً اکشافی^۷، و البته هیجان‌انگیز، است. از این‌رو، امکان پیش‌بینی دقیق تمام مراحل آن و تعیین زمان موردنیاز برای هر مرحله وجود ندارد. پژوهشگر فقط می‌تواند برآورده تخمینی از زمان موردنیاز از داشته باشد. مثلاً اگر قرار است برای گردآوری داده‌های موردنیاز از روش مصاحبه استفاده شود، نمی‌توان در ابتدای پژوهش با اطمینان از تعداد مصاحبه‌های موردنیاز خبر داد. زیرا بسته به موضوع مورد مطالعه، میزان همکاری جامعه پژوهش در پاسخ‌گویی به پرسش‌ها، مدت زمان هر مصاحبه و موارد دیگر پژوهشگر نمی‌داند چه زمان به نقطه اشاع می‌رسد. منظور از نقطه اشاع مراحل ای است که پژوهشگر می‌تواند با اطمینان از دست‌یابی به داده‌های کافی فرایند گردآوری داده‌ها را متوقف کند.

امتیازهای رویکرد کیفی طی اجرای پژوهش

اجرای پژوهش کیفی فرایندی غیرخطی است و بخش‌های مختلف آن بیش از آنکه در بی‌هم باشند، در کنار یکدیگرند. شکل شماره یک، تصویری کلی از مهم‌ترین مؤلفه‌های پژوهش‌های کیفی را نشان می‌دهد.

از این‌رو، در مراحل مختلف اجرای این طرح‌ها، امکان به کارگیری خلاقیت، اجرای پژوهش در محیط واقعی، انعطاف‌پذیری روش‌ها، نقش فعال پژوهشگر در تمام مراحل طرح، وجود منابع مختلف برای گردآوری داده‌ها جزء امتیازهای پژوهش‌های کیفی به‌شمار می‌آیند. شاید یکی از مهم‌ترین امتیازهای رویکرد کیفی طی اجرای پژوهش این است که پژوهشگر می‌تواند از خلاقيت خود برای گردآوری و تحلیل داده‌ها کمک گیرد. زیرا در اینجا پژوهشگر نقشی بهمراه فراتر از گردآورنده داده‌ها دارد. او می‌تواند براساس نیاز خود به داده‌های مشخصی، از روش‌های گوناگون استفاده کند. مصاحبه، مشاهده مستقیم، مراجعته به اسناد و مدارک، عکس، فیلم، خاطرات افراد حاضر در نمونه مورد مطالعه، و موارد مشابه روش‌های گوناگون

امیدها به رویکرد کیفی در آغاز پژوهش

مهم‌ترین امیدها در آغاز پژوهش‌های کیفی عبارتند از: امکان بررسی عمیق و همه‌جانبه موضوع پژوهشی؛ امکان مطالعه موضوع‌های نوینی که اطلاعات کافی در مردم‌دانش وجود ندارد؛ و امکان پاسخ‌گویی به پرسش‌هایی که پرداختن به آنها با رویکردهای کمی میسر نیست. رویکرد کیفی در پژوهش به محققان این امکان را می‌دهد که با نگاهی عمیق و همه‌جانبه به مطالعه پدیده موردنظر بپردازند. کوچک‌بودن نمونه‌ها و صرف زمان طولانی و مستمر برای تعامل با آنها، فرصتی است تا به‌شکلی عمیق‌تر و با پرداختن به جزئیات بیشتر پدیده موردمطالعه بررسی شود. مثلاً، به جای ارسال پرسشنامه پستی به سیصد نفر، که در پژوهش‌های کمی مرسوم است، می‌توان با سی نفر مصاحبه حضوری انجام داد و با ضبط و پیاده‌سازی مصاحبه‌ها داده‌های به مرتب بیشتری از پرسشنامه گردآورد.

همچنین، با استفاده از رویکرد کیفی می‌توان به مطالعه پدیده‌هایی پرداخت که سابقه چندانی از مطالعات قبلی درباره آنها وجود ندارد. در حالی که در پژوهش‌های کمی همواره باید با تکیه بر نظریه‌ها و دانسته‌های موجود از قبل چارچوبی نظری برای پژوهش تعریف کرد. چارچوبی که بتواند مبنای تدوین فرضیه‌ای باشد که قرار است مورد آزمون قرار گیرد. اما در رویکرد کیفی، در ابتدای پژوهش تدوین فرضیه میسر نیست.

نبود فرضیه در آغاز این پژوهش‌ها گواهی بر این واقعیت است، که پژوهشگر ذهن خود را از هرگونه پیش‌داوری درخصوص نتایج پژوهش خالی کرده و فقط پرسش‌هایی در ذهن دارد که امیدوار است با گردآوری و تحلیل داده‌ها برایشان پاسخی قانون کننده بیابد.

سومین موضوع امیدبخش در آغاز پژوهش‌های کیفی، امکانی است که این پژوهش‌ها برای مطالعه مفاهیمی فراهم می‌آورند که پرداختن به آنها با رویکرد کمی ممکن نیست. مفاهیمی احساسی، اجتماعی، و فرهنگی که در قالب اعداد و ارقام نمی‌گنجند و کمی کردن آنها در درک وجوهی که دارند، کمکی نمی‌کند، از جمله زمینه‌هایی هستند که در پژوهش‌های کیفی مطرح می‌شوند. مثلاً اگر پژوهشگری بخواهد عوامل مؤثر بر رضایت شغلی کارکنان یک سازمان را سنجد، پژوهش‌های کمی تنها قادرند با مقیاسی رتبه‌ای درصد کارکنان کاملاً راضی تا کاملاً ناراضی را نشان دهند، یا قدمی فراتر نهاده و همسنگی میان متغیرهای معبدودی را با میزان رضایت آنان سنجند.

اما فقط با رویکردی کیفی می‌توان به شناختی از تعریف کارکنان آن سازمان از مفهوم رضایت شغلی دست یافته، عوامل مؤثر بر افزایش یا کاهش رضایت را مشخص ساخت، و چگونگی تأثیرگذاری عوامل مختلف را بر شکل گیری حس رضایتمندی یا نارضایتی در آنان ترسیم کرد.

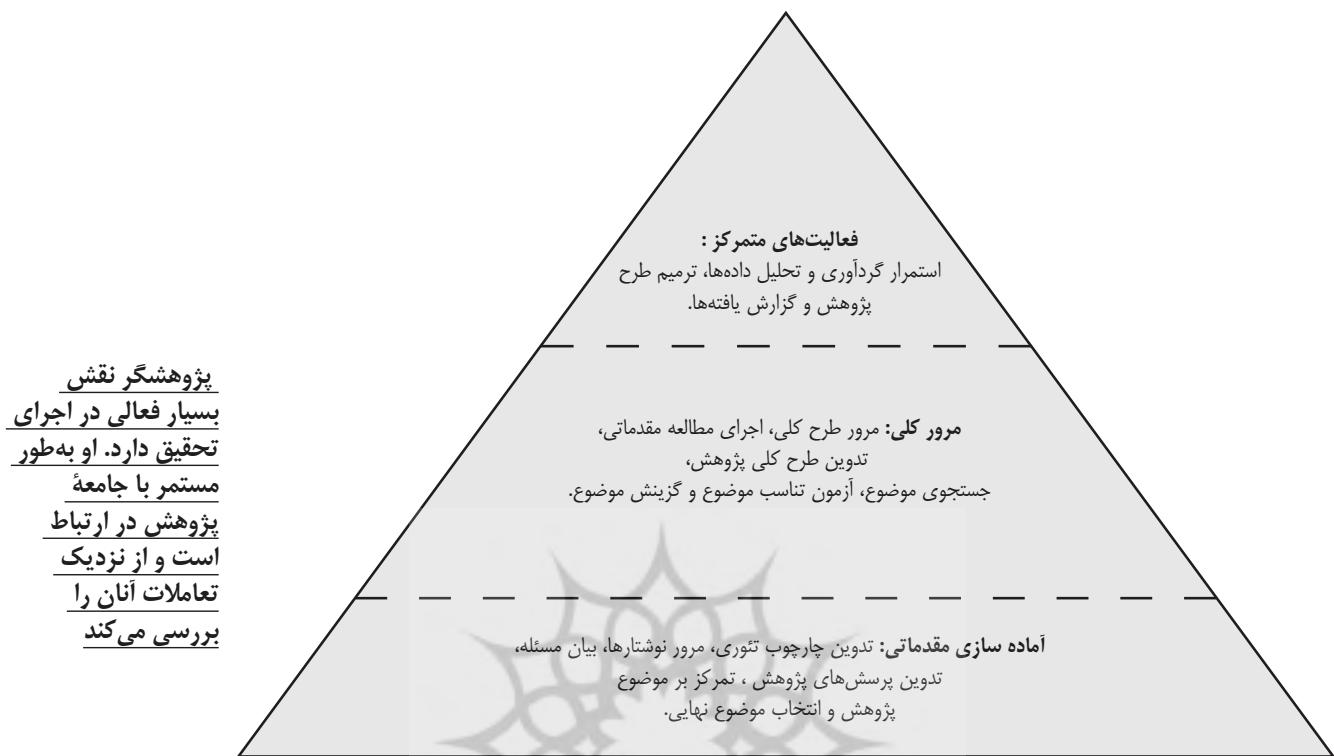
تردیدها به رویکرد کیفی در آغاز پژوهش

به رغم همه امیدهایی که رویکرد کیفی در آغاز پژوهش برای پژوهشگران بهارمنان می‌آورد، گاهی ممکن است محققان با تردیدهایی درخصوص به کارگیری این رویکرد روبه رو شوند. مثلاً، تردید در تناسب رویکرد کیفی با موضوع موردمطالعه و هدف پژوهش، دشواری در تدوین جزئیات طرح پژوهشی، نگرانی از طولانی بودن و عدم امکان پیش‌بینی زمان لازم برای اجرای پروژه از جمله موارد

**رویکرد کیفی در
پژوهش به محققان
این امکان را می‌دهد
که با نگاهی عمیق و
همه جانبه به مطالعه
پدیده موردنظر
پیردازند**

**تردید دیگری که در
آغاز پژوهش‌های
کیفی وجود دارد، عدم
قطعیت پژوهشگر از
زمان موردنیاز برای
اجرای پژوهش است**

پژوهشگر نقش

شکل ۱. هرم پژوهش کیفی، (گورمن و کلایتون، ۲۰۰۵، ص ۳۸)

در میان انبوه داده‌ها باید، حتی تعداد اندکی از متن مصاحبه‌ها خود حجم بالایی از داده‌ها را تشکیل می‌دهد. همچنین، دیدگاه محققان این حوزه درخصوص میزان بهره‌مندی از یافته‌های قلی در فرآیند تحلیل کم و بیش متفاوت است. مثلاً گلیزر (۱۹۹۸ و ۱۹۹۲) بهشدت با دلالت‌دادن منابع و مرور نوشتارهای قبلی در تحلیل داده‌ها مخالف است. به اعتقاد وی، که یکی از پیشگامان تحقیق کیفی است، تمام یافته‌ها باید بی کم و کاست مبتنی بر داده‌های گردآوری شده باشند و برای هر ادعا در پایان پژوهش باید گواهی مستند از داده‌های واقعی ارائه شود. البته این تأکید بیشتر مربوط به پژوهش‌هایی است که با روش «نظریهپردازی داده بنیاد»^{۱۰} اجرا می‌شوند. اگرچه این روش یکی از معمول ترین روش‌های تحقیق کیفی بهشمار می‌آید. علاوه‌بر آن چگونگی تحلیل داده‌ها در این روش که به «کدگذاری باز، محوری و انتخابی»^{۱۱} معروف است، تقریباً در سایر روش‌های تحقیق کیفی، مانند اقدامپژوهی^{۱۲}، مطالعات موردي^{۱۳}، پدیدارشناسی^{۱۴}، گروههای کانونی^{۱۵}، و تحلیل گفتمنان^{۱۶} کاربرد دارد.

علاوه‌بر این، یکی از مراحل مهم در تحلیل داده‌ها فرایند دشوار و طولانی مفهوم‌یابی در داده‌های گردآوری شده است. اما نه امکان تدوین دستورعمل دقیق و مشخصی برای یافتن این مفاهیم وجود دارد، نه پژوهشگر بهروشنسی می‌داند که قرار است با چه مفاهیمی مواجه شود. زیرا او باید با دقت و گاه وسوس به مرور داده‌ها پیروزی و مفاهیم مستتر در آن را بیابد. این دشواری بهویژه در روش «نظریهپردازی داده بنیاد»^{۱۷} جدی‌تر است.

نگرانی دیگر خطر بی طرفانماند محقق در خلال فرایند پژوهش است. به دلیل تعامل مستمر و طولانی او با محیط پژوهش همواره این

گردآوری داده‌ها محسوب می‌شوند. همچنین، پژوهش باید در بافت و محیط واقعی اجرا شود. از این‌رو، کافی است که پژوهشگر بافتی را که پدیده موردمطالعه در آن حضور دارد، بشناسد و در همان شرایط به گردآوری داده‌ها پردازد، بی‌آنکه تغییری در آن ایجاد کند. البته گاهی حفظ شرایط واقعی، به همان شکلی که هست، با دشواری‌هایی همراه خواهد بود. مثلاً، حضور محقق، به عنوان فردی خارج از آن مجموعه، گاه می‌تواند بر بافت اصلی تأثیر گذارد. گاهی نیز افراد تحت مطالعه ممکن است به‌دلایل مختلف نگرش‌ها و دیدگاه‌های واقعی خود را آشکار نسازند و همه این عوامل آن بافت اولیه را به نوعی دگرگون خواهد کرد.

علاوه‌بر این پژوهشگر نقش بسیار فعالی در اجرای تحقیق دارد. او به طور مستمر با جامعه پژوهش در ارتباط است و از نزدیک تعاملات آنان را بررسی می‌کند. حتی در برخی از انواع روش‌ها، مثل روش «قومنگاری»^{۱۸}، محقق باید، به عنوان یکی از اعضای جامعه موردمطالعه، خود جزئی از جامعه پژوهش باشد تا بتواند داده‌های موردنیاز را به دست آورد.

دشواری‌های رویکرد کیفی طی اجرای پژوهش

دشواری در چگونگی گردآوری و تحلیل داده‌ها، مفهوم‌یابی در میان انبوه داده‌های گردآوری شده، نقش مرور نوشتارها در تحقیق در دست اجرا و پیوند با آن، و خطر سوگیری پژوهشگر در مرحله تحلیل و تفسیر از جمله دشواری‌هایی است که محقق طی اجرای تحقیق با آن مواجه است.

معمولًا آغاز تحلیل داده‌های کیفی با دشواری همراه است، زیرا پژوهشگر به درستی نمی‌داند از کجا شروع کند و چگونه مسیر خود را

تحلیل واقعی است یا مبتنی بر نظر شخصی اوست؟ آیا یافته‌های پژوهش ریشه در داده‌های واقعی دارند و تناسب لازم بین موضوع موردنرسی و شیوه گردآوری داده‌ها وجود داشته است؟ آیا اجرای دویاره این پژوهش به نتایج مشابهی ختم خواهد شد؟ آیا می‌توان با استدلال‌های منطقی از تحلیل‌های به عمل آمده دفاع کرد؟

همه این پرسش‌ها، چالش‌هایی جدی در پایان پژوهش محسوب می‌شوند و محقق باید بتواند از نتایج کار خود دفاع کند. خوشبختانه تاکنون راهکارهایی برای تحقیق مقایه‌های فوق پیش‌بینی شده است.

مثالاً تعامل طولانی و مستمر با جامعه موردمطالعه، ثبت تمام رخدادهای ریز و درشت طی اجرای پروژه، ترسیم روند گسترش و تکمیل پژوهش، استفاده از نظرات متخصصان دیگر در تحلیل داده‌ها و کسب تأیید مجدد از مصاحبه‌شوندگان درخصوص تطبیق برداشت محقق از آنچه اظهار داشته‌اند، جزء روش‌هایی است که معمولاً می‌تواند در دفع از استنباط‌های نهایی مفید باشد.

یکی از دغدغه‌ها در پایان پژوهش‌های کیفی امکان تعمیم‌بخشیدن^{۳۳} به یافته‌های است. بهیان دیگر، آیا می‌توان نتایج حاصل از چند مصاحبه را به جامعه پژوهش تعمیم داد؟ پاسخ این است که اساساً مطالعات کیفی در صدد تعمیم‌بخشیدن به یافته‌های خود نیستند. از این‌رو، نباید چندان نگران این موضوع بود. زیرا هدف پژوهش کیفی پیش از آنکه تعمیم یافته‌ها باشد، رسیدن به شناختی عمیق واقعی از پدیده تحت مطالعه و شناسایی وجود مختلف و عوامل تأثیرگذار بر آن است.

علاوه‌بر این، گاهی محققان کیفی با انتقادهای درباره وثوق و درستی نتایج و تفسیرهایی که ارائه می‌دهند مواجه می‌شوند. از آنجا که در این پژوهش‌ها، پیش از آنکه برای ارائه یافته‌ها از آمار و ارقام استفاده شود، نتایج به صورت تفسیری و با کمک متن مصاحبه‌ها، تصاویر یا موارد مشابه ارائه می‌گردد، قاعده‌کردن منتقدان همیشه کار آسانی نیست. بهویژه اگر این منتقدان به مطالعات کمی عادت داشته باشند، دشواری این کار دوچندان خواهد شد. معمولاً این انتقاد مطرح است که چگونه می‌توان مطمئن بود که تحلیل پژوهشگر از داده‌های کیفی خیالی و سوگرفته نیست و ریشه در واقعیت‌های دارد؟ آیا اگر می‌مینیم داده‌ها در اختیار پژوهشگر دیگری قرار گیرد، باز هم نتایج یکسانی بدست خواهد آمد؟

این انتقاد به پژوهش‌های کیفی ریشه در تفاوت نگاه پژوهشگران کمی و کیفی به یافته‌های پژوهشی دارد. در رویکرد کمی، یافته‌های پژوهشی باید عینی و قابل سنجش و اندازه‌گیری باشد، به نحوی که اگر دوباره به بررسی آن پرداختیم، نتیجه یکسانی به‌بارآورد. در حالی که در رویکرد کیفی نتیجه پژوهش پیش از آنکه مبتنی بر امور عینی و قابل شمارش باشد، ماهیتی ذهنی دارد که در شرایط اجتماعی خاص از سوی افراد موردمطالعه ساخته شده و خاص تعامل آنها با محیط واقعی زمان اجرای پژوهش است. از این‌رو، اگر دو پژوهشگر در دو زمان مختلف پدیده یکسانی را بررسی کنند، بسته به بافتی که آن پدیده را احاطه کرده و مؤلفه‌های تشکیل دهنده آن بافت، نتایج کارشان به نسبت‌های مختلفی مشابه است، اما همواره به‌طور تمام و کمال یکسان نخواهد بود. این تفاوت بین یافته‌های دو پژوهشگر نقطهٔ ضعف این مطالعات نیست، بلکه نشان از اهمیت تأثیر بافت بر پدیده موردنرسی دارد. در پژوهش کیفی هیچ پدیده‌ای در خلا-

احتمال وجود دارد که در ذهنیش «سوگیری»^{۳۷} به جهت مشخصی ایجاد شود، بی‌آنکه خود از این اتفاق آگاه باشد. بروز سوگیری در این مرحله مانع مهمی برای تحلیل درست و بی‌طرفانه داده‌های است. برای حل این مشکل پژوهشگر می‌تواند داده‌های گردآمده را هم‌زمان در اختیار پژوهشگر دیگری که در آن حوزه صاحب مهارت و تخصص کافی است، قرار دهد و میزان تطبیق تحلیل خود را با او به عنوان شخص ثالثی که از بافت پژوهش دور بوده، بسنجد.

دستاوردهای رویکرد کیفی در پایان پژوهش

گرچه اتخاذ رویکرد کیفی در پژوهش
همواره با سهولت و سادگی همراه نیست
و فرازندهایی در این مسیر وجود دارد، اما فرصت‌هایی که این رویکرد در اختیار محققان قرار می‌دهد، به مراتب بیش از تهدیدهایی است که در این راه وجود دارد

تحقیقات کیفی در پایان با دستاوردهایی همراه‌اند که مهم‌ترین آنها عبارتند از: ارائه تصویری دقیق و در عین حال کلی (چند جانبه) از پدیده موردمطالعه و وجود مختلف آن؛ مشارکت در تولید دانش جدید؛ زمینه‌سازی تدوین نظریه‌های تازه؛ و امید به استمرار پژوهش در آینده.

در پایان پژوهش‌های کیفی تصویری جامع از پدیده موردمطالعه ترسیم می‌شود که دست‌یابی به آن معمولاً با استفاده از روش‌های کمی میسر نیست. زیرا در پژوهش‌های کمی فقط یک، دو یا درنهایت چند متغیر مشخص از میان متغیرهای فراوانی که به‌طور پیاد و پنهان بر موضوع موردمطالعه تأثیر می‌گذارند، بررسی می‌شود. درنتیجه برش کاملی از موضوع موردمطالعه تهیه نمی‌شود.

همچنین، این پژوهش‌ها بر بنده داشش موجود درخصوص پدیده موردمطالعه می‌افزایند. میزان این افزایش هرچه باشد، از آنجا که مبتنی بر واقعیت‌ها و محیط واقعی پژوهش است، ارزشمند خواهد بود. گاهی نتایج این تحقیقات راهکارهای مفیدی برای حل مسائل و مشکلات مربوط به پدیده موردمطالعه ارائه می‌دهند. حتی اگر نتایج حاصل بالا‌فصله نیز مورداستفاده قرار نگیرد، ارتقای سطح دانسته‌های ما درباره پدیده موردنظر به خودی خود ارزشمند است.

پژوهش‌های کیفی اگر بادقت و حوصله اجرا شوند، بهویژه در صورتی که روش «نظریه‌پردازی داده‌بنیاد»^{۳۸} مورداستفاده قرار گیرد، خود می‌تواند زمینه‌ساز تدوین نظریه‌های تازه باشند. نظریه‌هایی که می‌توان با تحقیقات بعدی در شرایط مختلف امکان تعمیم‌پذیری آنها را بررسی کرد.

حتی اگر پژوهش‌های کیفی با پیشنهاد نظریه جدیدی نیز همراه نباشند، معمولاً در پایان هریک از آنها زمینه‌هایی پرباری برای پژوهش‌هایی بعدی ایجاد می‌شود. بهویژه، در موضوعاتی که دانسته‌های قبلی چنانی وجود ندارد، پژوهش‌های کیفی مبنای مطالعات بعدی قرار می‌گیرند.

چالش‌های رویکرد کیفی در پایان پژوهش
تردید در تعمیم‌پذیری یافته‌ها، نگرانی از میزان اعتمادپذیری و باورپذیری نتایج، و دشواری در توجیه وثوق یافته‌ها مهم‌ترین چالش‌های پژوهشگران در پایان مطالعات کیفی هستند.

فلیک (۱۳۸۷)، ص (۲۰) به‌نقل از لینکلن و گوبا (۱۹۸۵) پنج مفهوم اساسی اعتمادپذیری^{۳۹}؛ باورپذیری^{۴۰}؛ اطمینان‌پذیری^{۴۱}؛ انتقال‌پذیری^{۴۲}؛ و تصدیق‌پذیری^{۴۳} را معیارهای ارزیابی تحقیقات کیفی معرفی می‌کند. این مفاهیم درواقع جایگزین «روایی و پایایی»^{۴۴} تحقیقات کمی هستند. منظور از پنج مفهوم فوق این است که تا چه اندازه می‌توان به درستی یافته‌های حاصل از یک پژوهش کیفی اعتماد داشت؟ آیا نتایج حاصل از تحلیل‌ها و تفسیرهای پژوهشگر حاصل

29. Credibility
30. Dependability
31. Transferability
32. Confirm ability
33. Validity and Reliability
34. Generalization

و مستقل از عناصر تأثیرگذار بر آن بررسی نمی‌شود. در حالی که در رویکرد کمی، معمولاً محققان سعی می‌کنند با به حداقل رساندن تأثیر مؤلفه‌های جانبی، فقط بر یک یا چند متغیر خاص تمرکز داشته باشند.

نتیجه

با توجه به مباحث مطرح شده در این مقاله به نظر می‌رسد که گرچه اتخاذ رویکرد کمی در پژوهش همواره با سهولت و سادگی همراه نیست و فرازنده‌سازی‌هایی در این مسیر وجود دارد، اما فرستاده‌ای که این رویکرد در اختیار محققان قرار می‌دهد، به مرتب بیش از تهدیدهایی است که در این راه وجود دارد. نگاهی به مقالات و کتاب‌های حوزه‌های مختلف علوم اجتماعی و انسانی نیز تأییدی بر این مدعای است، زیرا هر روز بر تعداد و تنوع آثار کیفی افزوده می‌شود. البته در پایان ذکر این نکته نیز ضروری است که تمرکز مقاله حاضر بر این رویکرد به معنای نادیده‌گرفتن سودمندی و ارزش تحقیقات کمی نیست. چون این دو رویکرد مکمل یکدیگرند و در مقابل هم قرار ندارند. در واقع، این هدف پژوهش و ویژگی‌های پدیده مورد مطالعه است که تعیین می‌کند در هر طرح تحقیق کدامیک از این دو مناسب است.

پی‌نوشت‌ها:

1. y.mansourian@gmail.com
2. Research Population
3. Research Limits and Limitations
4. Research Approach
5. Quantitative
6. Qualitative
7. Deductive
8. Inductive
9. Context
10. Social Context
11. Natural Setting
12. Theoretical Frameworks
13. Hypothesis Testing
14. Hypothesis Generation
15. Saturation Point
16. Purposeful Sampling
17. Exploratory
18. Ethnography
19. Grounded Theory
20. Open Coding, Axial Coding and Selective Coding
21. Action Research
22. Case Studies
23. Phenomenology
24. Focus Groups
25. Discourse Analysis
26. Grounded Theory
27. Bias
28. Trustworthiness